

TNMK, Mamо (feat. KOZAK SYSTEM)

Мамо. Мамо. Ти не хвилюйся, я буду писати

Мамо. Мамо. Там, де я буду, краще помовчати

Мамо. Мамо. Ти не хвилюйся, я буду писати

Мамо. Мамо. Там, на війні, у нас краще помовчати

Налий мені чаю, мам. Я вже поставив чайник

Так добре, що сьогодні ти лишилась вдома

А пам'ятаєш, як давним-давно, за цим столом, га?

Мене сварила ти за теорему Піфагора?

А я, як завжди, втикав й ніби за вікно втівав

Очі ховав і удавав, що ніби розумію

Сам, звичайно, думав тільки про дівчат

Гадав собі, що сам вже все знаю. Вже вмію

А тато на балконі теж тоді під ніс бурчав

Й ледацюгою називав мене, авжеж

А сам вночі сидів, збирав наш перший комп

І пролетіла школа, як фанєра над Дніпром

Та знаєш, мам, тепер я вдячний вам

Ви вірили у мене більше, ніж я сам

Я знаю, ви потрохи вже пишаєтеся мною

Я це тримаю у собі. І над собою

Мамо. Мамо. Ти не хвилюйся, я буду писати

Мамо. Мамо. Там, де я буду, краще помовчати

Мамо. Мамо. Ти не хвилюйся, я буду писати

Мамо. Мамо. Там, на війні, у нас краще помовчати

Налий чогось міцніше, мам. Холодно мені

Сьогодні можна, лий. Хоча іще не вечір

Пробач, будь ласка, я тоді звалив

Все на твої тендітні плечі. Хоча вони міцні

І не питай мене, де далі буду я

Краще спитай – чи маю теплі речі? Маю

Чи не голодний? Ні! І я вдягаю шапку навіть навесні

Бо люта холоднеча настає під вечір

А татові ти передай, що його син
Пішов туди, де світло поділяється на чорне і на біле
Де захищаєш від дебіла
Всіх, кого колись любив
Де вся земля почервоніла
Ну-ну, не плач, ніхто ж нічого не накоїв
Я знову повернуся, переможцем після бою
Ми там давно не граємось в героїв
Їх, взагалі-то, не існує, в порівнянні із тобою
Мамо. Мамо. Ти не хвилюйся, я буду писати
Мамо. Мамо. Там, де я буду, краще помовчати
Мамо. Мамо. Ти не хвилюйся, я буду писати
Мамо. Мамо. Там, на війні, у нас краще помовчати
Краще помовчати
Краще помовчати